

các câu chú khác, chúng qui cũng về đó. Thí như trăm sông ngàn rạch, không bằng một biển cả là như thế.

219. V. Nếu mấy câu chú ấy không dùng, thì cũng nên dùng câu chú phá địa-ngục, như vậy mới thoát khổ chứ ?

D. Cái đó mới là mầu - thuận nữa, nếu thật như vậy thì mấy người mắc kẹt trong địa-ngục, nhờ câu chú ấy mà được giải - thoát ?

Địa-ngục nguyên tiếng Phạn là Na-ra-ka (naraka), nghĩa là đồ khổ, tức là chỉ những cảnh khổ do chúng - sanh tạo ra và chịu ảnh-hưởng lấy, cũng như gió thổi thì giật bão vậy.

Lòng u-ám là địa-ngục, vì mình tạo ra cảnh tối tăm rồi mắc kẹt trong ấy, khổ vô cùng khổ.

Lòng khờ - nào là địa - ngục, chính mình tạo ra nghiệp duyên tam độc : tham, sân, si.

Lừa vô-minh là địa-ngục, chính vì mình tối tăm mê - muội nên tạo ra các ác nghiệp : sát, đạo, dâm, vọng, là bốn trọng tội, nên bị lừa ấy thiêu đốt, thân thể bất an, tâm thần rối loạn, điên đầu nát óc.

Nếu ông muốn phá địa-ngục, thì giữ cấm giới cho tinh - khiết, đừng phạm đến các điều răn. Lòng tinh chuyên niệm biết, chờ không phải mơ hồ huyền-bí gì cả. Bằng ông không làm như thế, mà ở đó lo niệm chú phá địa-ngục, nhưng địa-ngục vẫn còn nguyên, bởi lòng ông còn vô số phiền não.

220. V. Nói như ông vậy thì không có địa-ngục ?

D. Những lời tôi nói trên đây, là duy tâm địa - ngục, nghĩa là cái lòng tối tăm mê lầm của mình, tạo ra các hoàn cảnh khổ, rồi mình đây lấy mình trong hoàn cảnh khổ ấy. Nếu muốn phá địa-ngục, thì phải phá cái tâm mê lầm khổ sở ấy trước.

Còn địa - ngục mà ông nói đó, là địa-ngục của cõi âm, gọi là âm phủ, chỗ giam cầm những linh - hồn hung ác, tội lỗi đầy đây. Cõi ấy cũng ở trên thế-gian này, chứ không phải ở dưới đất như nhiều người đã lầm hiểu.

Có nhiều người nói rằng không có địa - ngục, chỉ có Thiên-dàng mà thôi. Nói như thế là không hiểu cái luật tương đối của vũ-trụ vạn hữu. Nên biết rằng hệ có đêm thì có ngày, có tối phải có sáng, có chúng - sanh thì có Phật, có cõi vui phải có cõi khổ, cũng như có Thiên-dương thì phải có địa-ngục. Nghĩa là có cái này thì phải có cái kia, nếu không có cái kia thì cái nọ cũng không nổi. Nói có Thiên-dương mà không có cái kia thì cái nọ cũng khác nào nhân có cảnh vui mà không nhận có cảnh khổ, dầu người thiêu lý luận đến đâu đi nữa, cũng biết mình nói trái.

Luật tương đối chỉ phối ba cõi : cõi dục giới, cõi sắc giới, cõi vô sắc giới. Ngoài tam giới trên đây, mới nói đến cõi tuyệt đối được.

Mười cõi Pháp giới, Phật chia ra như dưới đây :

1. — Cõi Phật.
2. — Cõi Bồ-tát.
3. — Cõi Bích-chi Phật hay là cõi Độc giác Phật.
4. — Cõi La-hán.
5. — Cõi Thiên.
6. — Cõi Nhơn.
7. — Cõi Quỷ, Thần.
8. — Cõi Địa-ngục.
9. — Cõi Ngạ-quỉ.
10. — Cõi Súc-sanh.

221. V. Còn bài nguyên chương (không phải câu chú) trước khi đánh có đọc chăng ?

D. Nếu không tụng kinh, không gõ mõ, thì cần gì phải đọc bài nguyên chương. Xét cho kỹ, bài nguyên chương đại ý nói rằng : Nguyên cho chúng sanh cả thấy được thành Phật, nghe tiếng chuông bát phỉ-ên-đào, thêm trí-huệ, sanh Bồ-đề, xa địa-ngục, khỏi hầm lửa. Bởi vì nguyên mà không làm theo lời nguyên, thì cái nguyên ấy trở thành câu đả khổ nhân vãi, có khác nào như mấy người đi đến chùa cầu đảo khổ nhân vãi, có khác ruộng nương được trũng mùa, buôn bán được thành, v.v...
Đạo Phật không phải như thế, Phật dạy người tu hành phải làm theo lời nói (hay làm theo lời nguyên) chứ không phải khấn vái mà được việc. Nếu ông ước nguyện làm giàu, thì ông phải cực khổ theo lời ước nguyện ấy, nghĩa là ông phải đem thân ra lăn lóc làm ăn, chờ chẳng phải ngồi một chỗ, chờ cho lời ước nguyện ấy được kết quả. Trong sự tu hành cũng vậy, có phải ở đó khổ nhân vãi mà thành công đâu.

Nếu ông muốn bớt phiền-não, thì phải giác ngộ (tỉnh thức) muốn thêm trí-huệ thì phải học hỏi tu hành, phải tham thiền... muốn sanh Bồ-đề thì phải biết Bồ-đề là gì, làm thế nào để chứng tâm Bồ-đề, chứ có phải nguyên sướng mà được đâu. Muốn xa lánh địa-ngục, muốn tránh hầm lửa, thì dứt lòng u-ám mê-muội, diệt lửa vô-minh. v. v. . .

222. V. Còn bài kệ nguyên hương, dầu không chương mở cũng phải dùng, chắc ông không bác thì phải ?

D. Không bao giờ tôi có ý bất - bẻ, tôi có ý nói rằng nguyên thế nào, thì phải làm theo thế ấy mà thôi. Bài nguyên hương ý nghĩa thuộc về Đại - thừa, chúng ta cần phải tìm hiểu.